

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. Бургас, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Събина Н. Христова Диамандиева

Членове: Кирил Гр. Стоянов

Калина Ст. Пенева

при участието на секретаря Марина Д. Димова
като разгледа докладваното от Събина Н. Христова Диамандиева Въззивно гражданско дело № 20222000500189 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по в.гр.дело №189/2022г. по описа на Апелативен съд - Бургас е по реда на чл.258 ГПК.

Образувано е по въззивната жалба на „Делфин-Прим“ ЕООД, И. И. М. и Р. В. М., чрез техния пълномощник адв.Г., против решение №305/08.10.2021г. по гр.дело №1249/2011г. по описа на Бургаския окръжен съд в частта, с която са уважени предявените против тях искове от „Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД. Иска се отмяна на решението в тази част и постановяването на друго, с което исковете да бъдат отхвърлени изцяло. Навеждат се оплаквания, че назначената по делото съдебно-техническа експертиза е основана единствено на въпроси на ищеца. Съдът е оставил без уважение неколнократно направените от въззивниците искания за допускане на задачи по въпроси, поставени от тях. Не е уважено и възражението им против допуснатото изменение на облигационните претенции и възраженията им досежно редовността на исковата молба относно петитумите на осъдителните искове. В решението съдът е разгледал като един иск съединените положителни установителни искове за собственост, предявени от ищеца за процесните пет имота срещу тримата ответници, без да обоснове кой от исковете против кой от ответниците счита за доказан и на какво основание и е постановил общ диспозитив. Навеждат се оплаквания за negliжиране на процесуалните задължения на ищеца в хода на производството и за незачитане на правата на ответниците. На следващо

място се твърди, че в обжалваната част решението противоречи на доклада по делото и разпределената с него доказателствена тежест за страните. Нарушена, според въззивниците, е разпоредбата на чл.12 от Конституцията и на чл.235, ал.2 ГПК и се твърди, че решението не е 1 достатъчно мотивирано. Навеждат се оплаквания за неправилни фактически и правни изводи относно действителното положение, не са обсъдени според въззивниците, релевантни за спора доказателства, а друга част от тях са обсъдени некоректно, неточно и твърде лаконично. Не са обсъдени направените от ответниците възражения и доводи. Неправилно възприетата от съда фактическа обстановка е довела до погрешни правни изводи, решението е и необосновано.

В отговор на въззивната жалба, подаден от „Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД, чрез пълномощника юрисконсулт Т., се иска оставянето □ без уважение като неоснователна. Оспорват се твърденията в нея, че въззивниците са били неоснователно лишени от възможността да вземат становище по допуснатата по делото съдебно-техническа експертиза и да представят допълнителни задачи към нея. Оспорват се твърденията за допуснати в полза на ищеца процесуални нарушения с доводи, че нарушени са именно неговите права. Оспорват се и доводите за произнасяне по нередовна искова молба. Счита за неоснователни оплакванията във въззивната жалба за неправилно възприета от съда фактическа обстановка по делото и за неправилна и непълна интерпретация и анализ на доказателствата по делото. Твърди, че въззивната жалба е неясна и неконкретизирана. Намира, че фактическите му твърдения са установени и доказани, противно на твърдяното във въззивната жалба. Оспорва искането за назначаване на съдебно-техническа експертиза във въззивното производство като неотнормено. Поставените въпроси счита, че са заявени вече в производството с молба от 14.01.2021г.. Твърди, че вещото лице, изпълнило експертизата в предходното производство е с доказан авторитет и професионализъм. Моли да му бъдат присъдени разноските за въззивното производство. По делото е постъпила и насрещна въззивна жалба от „Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД против решението. Твърди, че съдът не е приел с определение от 14.01.2021г. и не се е произнесъл по предявения от дружеството инцидентен иск за установяване на солидарност между ответниците. След оставяне на жалбата без движение е депозирал изрично уточнение, че не претендира допълване на решението, а обезсилването му в посочената част като недопустимо. При условията на евентуалност, счита решението за неправилно и незаконосъобразно в тази част поради нарушения на процесуалните правила и на съдопроизводствения закон.

В отговор на тази жалба, подаден от ответниците по делото, се иска оставянето □ без движение като нередовна поради противоречие в съдържанието и направения петитум. На следващо място, считат жалбата за допустима, но неоснователна и необоснована. Оспорват твърденията за допуснати от съда нарушения на материалния и на процесуалния закон и молят решението да бъде потвърдено.

По делото е депозирана и частна жалба от "Делфин-Прим" ЕООД, И. И. М. и Р. В. М., чрез техния пълномощник адв.Г., против определение №261112/20.12.2021г. по делото, с което е оставена без уважение молбата им за изменение на постановеното решение №305/08.10.2021г. в частта за разноските. Иска се отмяната му като неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че съдът не е обсъдил доводите в тяхната молба и неправилно е определил размера на материалния интерес по делото, без да съобрази броя на предявените искове. Не са обсъдени и доводите им за липса на предпоставки за присъждане на разноски на ищеца поради непредставяне на списък. Излагат се доводи по основателността на молбата с правно основание чл.248, ал.1 ГПК, като се сочи, че определението противоречи на чл.2, ал.5 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Не е съобразено и обстоятелството, че процесуалният представител е регистриран по ДДС. В решението, чието изменение е поискано, разноските на ответниците са неправилно изчислени съобразно изложеното, определението е неправилно и следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което в полза на физическите лица да бъдат присъдени разноски в размер общо 2536 лв, съобразно отхвърлената част от исковете, а на „Делфин Прим“ – общо 1974 лв., както и да бъде изменено решението в частта, с която на ищеца са присъдени разноски като недоказани и поради липса на предпоставки за присъждането им.

В отговор на частната жалба, подаден от „Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД, чрез пълномощника юрисконсулт Т., се иска оставянето □ без разглеждане в частта, с която се иска изменение на решението в частта, с която са му присъдени разноски като недопустима и без уважение в останалата част като неоснователна.

Бургаски апелативен съд в рамките на заявените основания и въз основа на собствен анализ на събраните по делото и в двете инстанции по фактите доказателства, приема следното:

Производството пред окръжния съд е образумано по исковата молба на ищцовото дружество, с която са предявени искове за собственост по чл. 124, ал. 1, предл. II от Гражданския процесуален кодекс и за заплащане на обезщетение за лишаване от ползване на недвижим имот.

Ищецът „Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД, е предявил иск за установяване по отношение на ответниците физически лица и „Делфин-Прим“ ЕООД, (всички със съдебен адрес ***** – Адвокатско дружество „Г.“), **че е собственик** на следните недвижими имоти:

I. ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с кадастрален идентификатор ***** - урбанизирана територия с площ 492 кв. м, НТП – за средно застрояване (УПИ VI-640 в кв. 39К по плана на гр. П.) с административен адрес гр. П., п.к. 8290;

II. ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с кадастрален идентификатор ***** -

урбанизирана територия с площ 543 кв. м, НТП – за средно застрояване (УПИ V-640 в кв. 39К по плана на гр. П.) с административен адрес гр. П. п.к. 8290;

III. СГРАДА с кадастрален идентификатор ***** - Складова база, склад, брой етажи 1, със застроена площ 113 кв. м. с административен адрес гр. П., п.к. 8290, ул. „С.“;

IV. СГРАДА с кадастрален идентификатор *****.1 - Сграда за битови услуги, брой етажи 1, със застроена площ 291 кв. м. с административен адрес гр. П., п.к. 8290, ул. „С.“;

V. СГРАДА с кадастрален идентификатор *****.2 - Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда, със застроена площ 338 кв. м. с административен адрес гр. П., п.к. 8290, ул. „С.“, със смесена етажност (в една част – едноетажна, а в друга – двуетажна).

Описанието е по влязлата в сила кадастрална карта (последната сграда е въведена там само като едноетажна).

Наред с горното ищецът е предявил искове против ответниците да му заплатят **солидарно** сумата от 90 000 лева, представляваща обезщетение за лишаване от възможността да ползва имотите за периода от 11.07.2006г. до 11.07.2011 год. (2700 лева - за поземлен имот с идентификатор *****; 2800 лева - за поземлен имот с идентификатор *****; 37600 лева - за сграда с идентификатор *****.1; 35300 лева - за сграда с идентификатор *****.2 и 11600 лева - за сграда с идентификатор *****), ведно със законната лихва от завеждането на делото на 11.07.2011 г. до окончателно изплащане.

Ответникът „Делфин-Прим“ ЕООД е привлечен в процеса въз основа на молба от ищеца, подадена по пощата на 03.04.2014 г.

Първоначално вещните претенции са били предявени като ревандикационни, но са били изменени в установителни съгласно молба, представена в първото по делото заседание и след оспорване от ответниците, че не са в имотите.

По правото на собственост

По делото има данни, че с протокол № 19 от 12.09.1957г. на Приморски народен Съвет (приложен по гр.д.183/03г. на ЦРС по дело водено между същите страни, без ответника Делфин-прим ООД) е било взето решение за отстъпване на недвижимите имоти заключени между шосето Бургас-Мичурин и обществения парк „К.“ на ЦСПС за младежки лагер. Проведена е процедура по замяна на местата на частните собственици, а трайните насаждения са заплатени.

От този неоспорен по делото и пред настоящия съд факт следва извод, че земята е загубила земеделския си характер, доколкото е имала такъв поради факта че се е намирала извън регулацията на населеното място към този момент и е преминала в собственост на държавата. Затова и следва правния извод, че по отношение на нея на основание чл. 1 и 2 ЗСПЗЗ не са

били възможни реституционни процедури по реда на същия закон.

Спорен по делото е и въпроса по приложението на пар. 7 ПЗР на ЗМСМА, доколкото ищецът оспорва основанието за придобивна собственост по отношение на праводателя на ответниците физически лица-общината. По делото по несъмнен начин е установено, че към влизане в сила на ЗМСМА през 1991г. процесните имоти са били застроени, което изключва приложението на пар. 7 с.з., предвиждащ преминаване в общинска собственост на незастроени и предназначени за жилищно строителство държавни имоти.

По отношение на така установените фактически положения въззивният съд не намира основание да приеме, че държавата е загубила правото си на собственост в полза на Община П., която от своя страна не е могла валидно да прехвърли собственост на праводателя на ответниците - физически лица.

Спорен е въпроса по отношение индивидуализацията на имотите.

Според въззивниците, спорните по делото терени се намират извън границата на терена, отреден за младежки лагер.

По този въпрос съдът възприема заключението на в. л. М., според което върху спорните терени съществуват постройки, собствени на ищцовото дружество. Между страните е проведен съдебен процес по предявен от ответниците негативен иск за тяхното премахване, който с влязло в сила съдебно решение по гр. дело № 183/2003 г. на РС – Царево (гр. дело № 2137/2005 г. на ВКС) е отхвърлен.

Същите постройки са описани и в АДС № 1327 от 16.11.1994 г. (л. 24) като терен от 36 дка, отчужден с Протокол № 26 от 28.12.1957 г. на ОНС – Бургас, върху който през 60-те години били изградени три основни блока с капацитет 554 легла с отделна кухня и столова, а през 80-те - гараж, склад и пералня (трите процесни постройки), което позволява правния извод, че са част от цялостното мероприятие в терена, за който не е възможно да се проведат, както реституционни процедури по ЗСПЗЗ, така и преминаване в собственост на Община П. по силата на пар. 7 ПЗР на ЗМСМА.

По тези съображения предявеният установителен иск за собственост на посочените сгради и земя е основателен.

По възражението за изтекла в полза на ответниците придобивна давност

От 1998г. ответниците доказват фактическа власт над имотите във основа на договори за стопанисване и наем на пералното помещение (л. 32-36). Закупувайки имотите от несобственик през 2002г. не може да се обоснове извод за наличие на анимус за своеене, манифестиран недвусмислено по отношение на действителния собственик-ищцовото дружество. Не е спорно,

че след предявяване на исковата молба, ответниците не са в спорните имоти, както и самите те признават в отговора по чл. 131 ГПК.

След като не се доказва спокойно, необезпокоявано и пръдложило 10 години владение върху имота, възражението е неоснователно.

По иска за заплащане на обезщетение

Собственикът, който е лишен без основание от ползването на имота си може да търси обезщетение на основание чл. 59, ал.1 ЗЗД.

Според изслушаната техническа експертиза на вещото лице М. М. одържавеният терен е въведен само като контур (без идентификатор) с извършено през 1958 г. разширение на регулационния план на гр. П. от 1928 г. В неговите очертания попадат процесните поземлени имоти и сгради с **изключение на 27 кв.м.** в западната част поземлен имот *****, обозначени на отделна скица, както и **7 кв.м.** от *****. С обжалваното решение искът за тази част от имота е отхвърлен, като срещу решението не е подадена жалба от ищеца по делото и то е влязло в сила.(насрещната въззивна жалба на ищеца не съдържа въззивно оплакване по отношение на тази част от решението). Вещото лице посочва също, че регулационният план, е влязъл в сила и УПИ VI-640 в кв. 39К по плана на гр. П. е самостоятелен обект на право на собственост.

От тук следва извод, че по отношение на 27 кв.м. от площта на спорния УПИ VI-640 в кв. 39К по плана на гр. П., собствеността на ответниците следва да бъде зачетена от настоящия съд и да се приеме, че е налице обикновена съсобственост между страните в УПИ VI-640 в кв. 39К. За реализиране на правата си на обезщетение от лишаване от ползване, ищецът е следвало да отправи покана по чл. 31, ал.2 ЗС. При липсата на доказателства да е отправена покана по време на претендирания период – 2006г. -2011г., искът като неоснователен следва да бъде отхвърлен по отношение на обезщетението за терена на този имот. За останалите искове въззивният съд споделя съображенията, изложени в обжалваното решение и на основание чл. 272 ГПК препраща към тях.

По разноските пред първата инстанция

Ищецът е направил следните разноски: за такси – 8 942,41 лева и за вещи лица – 3 589 лева. На осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК съдът определя на тази страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 540 лева.

Общият размер на разноските възлиза на 13 071,41 лева, а общият материален интерес – на 572 037,10 лева. Съобразно уважената част от исковите на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 4 714лв. дължими от М.и и 5 600лв. дължими от дружеството-ответник.

Ответниците са направили поравно разноски и възнаграждение за адвокат в общ размер от 24 220,80 лева. Те са се бранили по дело с общ материален интерес от 572037,10 лева. С обжалваното решение и при

направено съответно искане, съдът е приел наличие на основание за намаляването им, поради прекомерност на възнаграждението за един адвокат и е определил размера към нормативния минимум. Това е неправилно, доколкото по делото не е отчетена значителна фактическа и правна сложност, предвид множество на съединените иски, като всеки е с отделен предмет и самостоятелна доказателствена съвкупност, множество на процесуалните действия на съда и страните, участие на вещи лица, разпит на свидетели. Затова въззивният съд приема, че възражението за прекомерност е неоснователно и присъжда разноски съобразно отхвърлената част от исковите в размер на 2500 лв. за ответниците физически лица и 2636 за дружеството - ответник.

По разноските пред въззивната инстанция

Във въззивната инстанция е представен списък на разноските, направени от „Делфин-Прим“ ЕООД ЕИК 130309270 - сумата от 3 283,84 лв. държавна такса по въззивната жалба, 15 лв. разноски по частната жалба, 450 лв. разноски за съдебно – техническа експертиза и за процесуално представителство в тази инстанция – общо 10 816,19 лв. Съобразно частичното уважаване на въззивната жалба ответната страна следва да заплати на дружеството разноски за въззивното производство в размер на 160 лв. Въззивниците Р. и И. М. и не представят доказателства и списък за заплатени в настоящата инстанция разноски.

Ответната „Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД, ЕИК 121577013 е направила за настоящата инстанция разноски за държавна такса по насрещната си жалба в размер на 65 лв. и претендира възнаграждение за юрисконсулт. Съобразно изхода на спора на тази страна сумата за държавна такса по насрещната въззивна жалба не се дължи, но следва да и бъде заплатена сума за процесуално представителство на основание чл.78, ал.1, т.8 ГПК от 500 лв. предвид констатациите относно фактическата и правна сложност на производството, от които сумата от 242 лв. от Р. и И. М. и, а остатъкът от 258 лв. от „ДЕЛФИН ПРИМ“ ЕООД.

Мотивиран от изложеното Апелативен съд - Бургас, граждански състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА решение №305/08.10.2021г. по гр.дело №1249/2011г. по описа на Бургаския окръжен съд в частта, В КОЯТО ответниците М.и са осъдени да заплатят на **„Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД, ЕИК 121577013**, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, бул. „Ангел Кънчев“ № 2 **следните обезщетения за това, че са го лишили от възможността да ползва описаните по-долу имоти** за периода от 11.07.2006г. до 22.01.2008 г.- 484,05 лева (четиристотин осемдесет и четири лева и пет стотинки) - за част с площ 465 кв. м. от поземлен имот с кадастрален идентификатор *****, ведно със законната лихва считано от завеждането на делото на 11.07.2011 г. до окончателно изплащане;

а ответникът „Делфин-Прим“ ЕООД, ЕИК 130309270, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Подуяне“, бул. „Владимир Вазов“ № 39, със съдебен адрес ***** – Адвокатско дружество „Г.“, е осъден да заплати на **„Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД**, ЕИК 121577013, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, бул. „Ангел Кънчев“ № 2 **следните обезщетения** за това, че го е лишил от възможността да ползва описаните по-долу имоти за периода от 22.01.2008г. до 11.07.2011г.- 1094,30 лева (хиляда деветдесет и четири лева и тридесет стотинки) - за част с площ 465 кв. м. от поземлен имот с кадастрален идентификатор *****; ведно със законната лихва считано от 03.04.2014 г. до окончателно изплащане;

като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ иска на **„Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД**, ЕИК 121577013, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, бул. „Ангел Кънчев“ № 2 против И. и Р. М.и за заплатят 484,05 лева (четиристотин осемдесет и четири лева и пет стотинки) - за част с площ 465 кв. м. от поземлен имот с кадастрален идентификатор *****; ведно със законната лихва считано от завеждането на делото на 11.07.2011 г. до окончателно изплащане, **обезщетение за това, че са го лишили от възможността да го ползва** за периода от 11.07.2006г. до 22.01.2008 г.

ОТХВЪРЛЯ иска на **„Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД**, ЕИК 121577013, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, бул. „Ангел Кънчев“ № 2 против **„Делфин-Прим“ ЕООД**, ЕИК 130309270, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Подуяне“, бул. „Владимир Вазов“ № 39, със съдебен адрес ***** – Адвокатско дружество „Г.“ да заплати 1094,30 лева (хиляда деветдесет и четири лева и тридесет стотинки) - за част с площ 465 кв. м. от поземлен имот с кадастрален идентификатор *****; ведно със законната лихва считано от 03.04.2014 г. до окончателно изплащане **обезщетение** за това, че го е лишил от възможността да ползва имота за периода от 22.01.2008 г. до 11.07.2011 г.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА Р. и И. М.и – двамата с адрес в гр. София, ж. к. „Левски Зона Г“, бл. 16, вх. Е, ет. 3, ап. 151, със съдебен адрес ***** - Адвокатско дружество „Г.“, да заплатят на **„Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД**, ЕИК 121577013, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, бул. „Ангел Кънчев“ № 2 съдебноделоводни разноски в размер на 4 714лв. за първата инстанция и разноски за процесуално представителство във въззивното производство в размер на 242 лв.

ОСЪЖДА „Делфин-Прим“ ЕООД, ЕИК 130309270, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Подуяне“, бул. „Владимир Вазов“ № 39 да заплати на **„Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД**, ЕИК 121577013, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“,

бул. „Ангел Кънчев“ № 2 съдебноделоводни разноси в размер на 5 600 лева за първоинстанционното производство и разноси за процесуално представителство във въззивната инстанция в размер на 258 лв.

ОСЪЖДА **„Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД**, ЕИК 121577013, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, бул. „Ангел Кънчев“ № 2 да заплати на **Р. и И. М.и** – двамата, със съдебен адрес ***** – Адвокатско дружество „Г.“, съдебноделоводни разноси в размер на 2500 лева.

ОСЪЖДА **„Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД**, ЕИК 121577013, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, бул. „Ангел Кънчев“ № 2 да заплати на **„Делфин-Прим“ ЕООД**, ЕИК 130309270, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Подуяне“, бул. „Владимир Вазов“ № 39, със съдебен адрес ***** – Адвокатско дружество „Г.“, съдебноделоводни разноси в размер на 2 636 лева за първоинстанционното производство и сумата от 160 лв. съдебно деловодни разноси във въззивното производство .

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните с касационна жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____